

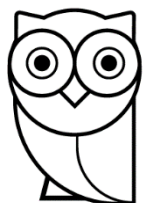
Undervisningsforløb:

Lokalhistoriske kildepakker – Indre by (Boligforhold og levevilkår)

Kildemateriale: Erindring nr. 1230 – Frode Louis Blomberg (periode: 1900-1969), 1969

Uddrag af Frode Louis Blombergs erindring fra 1969. Her fortæller han om sin barndom om opvækst i det farverige kvarter omkring Ørstedsparken.

Find den samlede erindring her: <https://kbharkiv.dk/permalink/post/18-1329>

KØBENHAVNS
STADSARKIV

Når jeg vil skrive lidt om nogle erindringer, må jeg vel først begynde med begyndelsen. Jeg er født den 26. september 1896, fik i dåben navnet Frode Louis Blomberg. De første år husker jeg jo selvsagt ikke noget om. Men min forældre boede ved min fødsel i et sidehus i Nørre Farimagsgade nær Vendersgade lige overfor Vajsenhuset. Så flyttede de til Nansensgade 72 på en femte sal med vid udsigt over tagene. Her var jeg mit første minde fra. Der var udsigt til flere af de store stativer til telefonvæsenets luftledninger.

Vor nabo var en droskekusk af meget stor format, opvokset og støjende, hans kone var en lille klejn person. Denne droskekusk var en grobian, en konge i sit lille rige. Jeg husker en oplevelse, som gjorde meget indtryk på mig. En eftermiddag kaldte hans kone på

mor, at hun skulle komme ind og se. Der var trukket en kommodeskuffe ud med hvidt linned i. Der var hældt en terrin grønkål ned i skuffen. Årsagen var, da droskekusken ikke kunne lide grønkål havde han i raseri hældt grønkålen ud over det hvide linned. Han skulle en gang for alle vide, at der ikke skulle serveres grønkål for ham.

Så kom vi til trapperne. De var hvidskurede og når det var sket, blev der støet sand på. Ofte stank hele trappen af karbol, som vist nok dengang var et universal middel. Der var en række retirader i gården, og det medførte jo mange vanskeligheder, når man var bosat på 5. sal. Det medførte en toiletspand, som var med til at gøre luften mindre behagelig i en lille to værelses lejlighed, der skulle huse fire mennesker.

Når jeg vil skrive lidt om nogle erindringer, må jeg vel først begynde med begyndelsen. Jeg er født den 26. september 1896. Jeg fik i dåben navnet Frode Louis Blomberg. De første år husker jeg jo selvsagt ikke noget om. Men mine forældre boede ved min fødsel i et sidehus i Nørre Farimagsgade nær Vendersgade, lige overfor Vajsenhuset. Så flyttede de til Nansensgade 72, på en femte sal med vid udsigt over tagene. Her har jeg mit første minde fra. Der var udsigt til flere af de store stativer til telefonvæsenets luftledninger. Jeg fulgte med stor interesse, når montørerne vinterdage entrede rundt der højt over tagene for at reparere ledninger.

(1)

Vor nabo var en droskekusk, af meget stort format oppustet og støjende. Hans kone var en lille klejn person. Droskekusken var en grobian, en konge i sit lille rige. Jeg husker en oplevelse, som gjorde meget indtryk på mig.

En eftermiddag kaldte hans kone på mor, at hun skulle komme ind og se. Der var trukket en kommodeskuffe ud med hvidt linned i. Der var blevet hældt en terrin grønkål ned i skuffen. Årsagen var, at droskekusken ikke kunne lide grønkål, havde han i raseri hældt grønkål ud over det hvide linned. Hun skulle vide, at der ikke skulle serveres grønkål for ham.

Så kom vi til trapperne, de var hvidskurede, og når det var sket, blev der støet sand på. Ofte stank hele trappen af karbol, som vist nok dengang var et universal middel. Der var en række retirader i gården. Og det medførte jo mange vanskeligheder, når man var bosat på femte sal. Det medførte blandt andet, en toiletspand som var med til at gøre luften mindre behagelig, i en lille to værelses lejlighed der skulle huse 4 mennesker.

(1)

Så flyttede de til Turesensgade 12 over gården til en lille toværelses lejlighed på 1 sal. Efterhånden som jeg voksede til blev jeg klar over det miljø, vi der var kommet ind i. Der var forhus, sidehus og baghus. Det er des alt sammen den dag i dag og næsten mere forfalden en dengang.

I porten var der et lille skab, det sad ret højt oppe. Det var jeg meget interesseret i. Og senere løste gæden sig. Der blev stillet øl ind til betjentene fra de handlende, så var de mere bløde overfor eventuelle ulovligheder. Politiet var nogle drabelige svende at se på, dengang kom det vist mere an på højden og drøjden end de menneskelige kvalifikationer.

Berusede folk - dem var der mange af, især sidst på ugen - skæbte betjentene ind i nærmeste port, så fik de nogle læsterlige bank, så gik øvrigheden og lod dem ligge.

Så flyttede de til Turesensgade 12 over gården til en lille toværelses lejlighed på 1 sal.

Efterhånden som jeg voksede til, blev jeg klar over det miljø, vi var kommet ind i. Der var forhus, sidehus, baghus. Det er der alt sammen den dag i dag og næsten mere forfalden end dengang.

I porten sad et lille skab, det sad ret højt oppe. Det var jeg meget interesseret i. Og senere løste gæden sig, der blev stillet øl ind til betjentene fra de handlende. Så var de mere bløde overfor eventuelle ulovligheder. Politiet var nogle drabelige svende at se på, dengang kom det vist mere an på højden og drøjden end de menneskelige kvalifikationer. Berusede folk dem var der mange af. Især sidst på ugen, slæbte betjentene dem ind i nærmeste port. Så fik de nogle læsterlige bank, så gik øvrigheden og lod dem ligge.

(2)

Nu et lille spring tilbage i tiden, i mindet om noget som gjorde et dybt indtryk på en lille dreng. Når jeg så, at folk blev "sat på gaden". Der stod det fattige bohøve på fortovet under bevogtning af en betjent. Det var for det meste i det kompleks der gik under navnet "Sibirin" og så en korridor ejendom. Begge i den første del af Nansensgade. Det står brændt ind i min hukommelse. Kunne de ikke betale huslejen, måske var den 10 kr., så ud af lejligheden og på Sundholm.

Min fars månedsløn var 90 kr. Huslejen 12 kr. Husholdningspengene androg 7 kr. pr. uge. Vi fik to retter mad hver dag, men pålæg på børnenes mad var meget sparsomt, og vi skævede til fars aftensmad, den så så festlig ud. Men min mor var meget dygtig og forstod at få meget ud af lidt.

Nu et lille spring tilbage i tiden, i mindet om noget som gjorde et dybt indtryk på en lille dreng. Når jeg så, at folk blev "sat på gaden". Der stod det fattige bohøve på fortovet under bevogtning af en betjent. Det var for det meste i det kompleks der gik under navnet "Sibirin" og så en korridor ejendom. Begge i den første del af Nansensgade. Det står brændt ind i min hukommelse. Kunne de ikke betale huslejen, måske var den 10 kr., så ud af lejligheden og på Sundholm.

Min fars månedsløn var 90 kr., huslejen 12 kr., husholdningspengene androg 7 kr. pr. Uge. Vi fik to retter mad hver dag. Men pålæg på børnenes mad var meget sparsomt, og vi skævede til fars aftensmad, den så så festlig ud. Min mor var meget dygtig, og forstod at få meget ud af lidt.

(5)